

ՍԻՍՄԱՆԹՈՒ

Խ Ր Ի Մ Յ Ե Ն Հ Ե Յ Ր Ի Կ

Ռուսահայաստանի նահատակներու հիշատակին

Եվ արյունոտ Արարատին կատարներուն ստորոտեն,
Անոր ըմբոստացողի մրրկոտ շունչը այսօր նորեն կհնչէ:
Եվ երեկ, ո՛վ դուն, տառապանքն ու մախառման աստվածացած սրբազան
Մերունի,

Քու հեռավոր ու անձկալից Վեհաբանիդ պատշգամներեն,
Քաղուկներովդ քշնամիին ռմակներուն վրա սարսեցուցած,
Քու ընդվզումի բոցավառ և օրհնյալ ջահերեդ՝ այսօր,
Մեր ամենուն պաշտամունքով և անձնվիրությամբ առցված աչքերն...
Նորեն Քեզի կղաւնան, նորեն Քեզի կուխաւորվին...
Ռաֆի կանգնե՛ Վեհափառ, ռաֆի կանգնե՛ ո՛վ փաղցրորեն Հայրիկ
Եվ հուսադրե՛ զմեզ, Քու ավետարանական խոսքերուդ զորությանը ծառավոր
ունինք,

Նորեն զմեզ փոքորկե՛, նորեն զմեզ զինովցո՛ւր, նորեն զմեզ խրախուսե՛,
Ռոմկենտն այսչա՛փ մախառմներն ի վեր, այսչափ արյուններն ի վեր,
Ջավկրներուդ մտածումը, հայվածքները և հոգին
Ըմբոստացումին ուխտոված նաւապատինին փարերուն վրա,
Քու բացակա փայլերուդ և ոսկիե՛ գավազանիդ հնչյունին սպասեցին...
Ռաֆի կեցիր, ռաֆի կեցիր, ո՛վ գաղափարի և ազատության ջանակիր,
Ռոմկենտն Քեզի հետ ենք՝ Հայրիկ, Քեզի հետ ենք՝ մարգարե, Քեզի հետ ենք՝
Վեհափառ,

Տե՛ս, Քու ցիրոցան գավկրներդ կործանումի ձայներեն ըմբոստացած,
Ինչորք մեկ դեպի նոր ու փրկարար Շավարշանները կ՛ալեն,
Եվ Բզնունյաց ծովը մերկիովն իր ալիքներուն, քու կերպարանքդ կաղերսե,
Ռաֆի կեցիր՝ մեզի հետ, ռաֆի կեցիր ախարար, ո՛վ հերոսական Հայրիկ,
Եվ Քու երբեմնի սուրդ և այսօրվան խաչդ նվիրական՝
Երկուք մեկ այերին մեջ ամբարձելով, Աստծուդ հայվածքներուն գալարե,
Եվ դառնությամբ կամ փաղցրությամբ Անոր հուրցուր որ ընտրե...
Ես գիտեմ, որ Հրեղենը, արշալույսին մեջեն պիտի գոռայ...

—«Արծի՛վ, Քու հինավուրց Սուրդ այսօր նորեն մերկացուր»

Եվ արյունոտ Արարատին կատարներուն ստորոտեն,
Անոր ըմբոստացողի մրրկոտ շունչը հավիտենապես պիտի հնչէ...

1904. Փարիզ

